

“Això de l'Olot no és cap somni fet realitat, sinó un miracle”

“Si volem continuar creixent estem obligats a fer la SAE; és una mostra de com un club humil vol progressar”

“Nosaltres tenim un model de club que ni s'assembla ni es vol assemblar al d'altres”

Joan Agustí, assegut a la tribuna del municipal d'Olot. Foto: X.M.

Dijous passat es va aprovar per unanimitat la conversió de la Unió Esportiva Olot en una societat anònima. I des de dilluns l'equip ja treballa a les ordres d'Arnau Sala. Un bon moment per repassar l'actualitat del club amb el seu cap visible, Joan Agustí.

Van mobilitzar 190 socis en una assemblea. Ja no se'n veuen d'aquestes... Trobo que les assemblees de l'Olot són espectaculars. Per segon any consecutiu, quan anem a començar, els socis s'aixequen i ens aplaudeixen. Nosaltres també els corresponem i els aplaudim a ells. És una mostra de com un club humil vol progressar i escollir una via recta. Volem que els socis i els recursos formin part del gruix de l'operació. El punt més rellevant va ser l'aprovació de la transformació en societat anònima esportiva. A grans trets, què suposa això per al club? D'entrada, continuem amb els mateixos valors, model de joc i compromís social, formatiu i esportiu. També ens prepara per al futur, perquè si volem continuar creixent hi estarem obligats. A més, és una oportunitat única de fer-ho amb un capital petit (60.000 euros). Això ens dóna transparència i responsabilitat. No ens espanta gens. Les accions estaran reservades exclusivament per als socis de l'entitat? Tenim ganes que pugui participar-hi tota la gent que vulgui, però estem convençuts que serem el primer club que cobrirà tot el capital

social amb els seus abonats. Obrirem el període de subscripció a partir de l'1 de setembre i el valor de l'acció serà petit [25 euros] perquè volem que cada soci tingui una acció com a mínim. Calculem que no haurem d'arribar al tercer període [lliure adquisició d'accions] i que ho tancarem en el segon. També hem fixat un límit perquè el màxim accionista no pugui tenir més d'un 10% del total de les accions. Es va aprovar un pressupost de 765.000 euros. Una xifra important... Hem incrementat el pressupost respecte a la temporada anterior, si s'hi suma la fundació. Hem fet públiques les xifres, tot i que ens fa poca gràcia el fet que nosaltres siguem transparents i la resta de clubs no ho siguin. Però nosaltres estem en el futbol per fer les coses bé i no ho sabem fer de cap altra manera. El del Llagostera és un bon model a seguir, pel fet que ells ja siguin a segona A? Nosaltres tenim un model de club que ni s'assembla ni es vol assemblar al d'altres clubs. Tenim una personalitat i un ADN propi. Per nosaltres, l'aspecte principal són els nostres socis. Som de l'Olot i prou. No ens traslladem de club ni fem pressupostos que no tenen res a veure amb la realitat. Pretenem fer les coses de manera humil i ordenada, i ens identifiquem com una tercera via de model de club a les comarques gironines. Els preus dels abonaments han augmentat lleugerament. Per què? Els increments han estat a causa de l'IVA. El nostre camp comença a quedar petit, ja que tenim més sol·licituds per fer-se soci de tribuna o protectors que no pas possibilitats dóna l'estadi. Hem demanat a l'alcalde que la ciutat pugui acompanyar el club en el seu creixement. En aquests moments les necessitats dels socis superen la disponibilitat de l'estadi. Una de les assignatures pendents és la remodelació del camp municipal, que ha quedat totalment obsolet pels temps que corren. A quin ritme avancen les

obres? Nosaltres ens adaptem al que hi ha. Les obres estan funcionant de manera lenta, però l'alcalde ens va dir que ja tenia preparada una primera i una segona fase. Creiem el que ens diu l'Ajuntament i donem suport a l'alcalde, però hem de pensar que la situació de les instal·lacions esportives no ha canviat en els últims deu anys. I, amb aquest context, això de l'Olot no ha estat un somni fet realitat, sinó un miracle. El més normal és que hagués desaparegut el futbol a la ciutat. En l'àmbit esportiu vénen del primer curs de la història a segona B. Es van acabar salvant bé, però les expectatives eren més altes. Es va pagar la patenta? La falta d'experiència ens va fer cometre algun error inicial que després ens va costar corregir. No estem descontents de la política de fixatges, perquè hem acabat fent dos traspassos [Hostench i Valentín] que ens han ajudat. Segurament vam sortir amb un model de joc massa pur i poc competitiu per a la categoria, i el primer entrenador que vam tenir [Eduardo Vilchez] ens va ajudar poc. Nou curs, noves il·lusions. Quin paper ha de jugar l'Olot? Els objectius esportius són molt delicats. Nosaltres concentrem tota la nostra energia a jugar i guanyar partits. Ens ho anirem menjant a poc a poc, i el primer objectiu serà arribar als 45 punts com més aviat millor. És una categoria de moltes ratxes i, si n'enganxes una de negativa, potser no quedes despullat, però sí en roba interior. Això sí, continuarem somiant. La junta sempre ambiciona que no es vol aturar aquí. Tenen la segona A en l'horitzó? Si mirem la salut econòmica, la segona B és la categoria més complicada del futbol espanyol. Es pot aguantar sempre que s'hi estiguin fent esforços per estar a dalt, però depenent també en tot moment del nombre de socis que tinguem. Un Olot amb 2.000 socis [en té uns 1.200] seria molt més fort que l'actual. Quins són els objectius generals per a aquesta campanya? N'hi ha diversos. Volem ser l'equip sorpresa del grup tercer i omplir l'estadi en cada partit. Ambicionem pujar el juvenil a la lliga estatal. També volem saber què espera de nosaltres la ciutat i que el futbol s'equipari a la resta d'esports d'Olot pel que fa al tractament per part de l'Ajuntament. I arribar als 1.700 socis. La gestió del futbol de base també ha tingut una transformació important... La fundació [de nova creació] tindrà les aportacions dels pares i els donatius de les empreses amb beques o anuncis que gaudiran d'un 25% de deducció. Seguirem amb els mateixos valors en el futbol formatiu. Ser l'únic equip gironí que milita a la categoria de bronze és un avantatge o un inconvenient? Un inconvenient. Els que estan a segona B estan fatal i els que estan a segona A estan collonudament bé. Uns reben més de 3 milions d'euros i els altres, 30.000 euros. Imagina't.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/762356-aixo-de-lolot-no-es-cap-somni-fet-realtat-sino-un-miracle.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss